

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Επιτάχυνση διαδικασιών στελέχωσης και λειτουργίας Δικαστικής Αστυνομίας - Τροποποιήσεις ν. 4963/2022 και άλλες ρυθμίσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως το επεξεργάστηκε η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, διαρθρώνεται σε τρία (3) Μέρη και είκοσι τρία (23) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου.

Αντικείμενο του νομοσχεδίου αποτελεί η τροποποίηση επί μέρους ρυθμίσεων του ν. 4963/2022, κυρίως εκείνων που αφορούν τη διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού της δικαστικής αστυνομίας.

Με τον ν. 4963/2022 (ΦΕΚ Α' 149/30.07.2022) ιδρύθηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης «Υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας», η οποία αποτελείται από τη Διεύθυνση Δικαστικής Αστυνομίας που εδρεύει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, και τις περιφερειακές υπηρεσίες Δικαστικής Αστυνομίας που οργανώνονται σε επίπεδο τμήματος και εδρεύουν σε δικαστήριο, εισαγγελία ή γενική επιτροπεία. Η Δικαστική Αστυνομία περιλαμβάνει πολιτικό και αστυνομικό τμήμα, με αρμοδιότητες, μεταξύ άλλων, τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης και ανακριτικών πράξεων, την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί θεμάτων των οποίων η μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές γνώσεις (πολιτικός τομέας), την επίδοση δικογράφων και διαδικαστικών εγγράφων, την εκτέλεση των αποφάσεων των ποινικών δικαστηρίων, την ευταξία των δικα-

στικών συνεδριάσεων και τη φύλαξη των δικαστικών καταστημάτων (αστυνομικός τομέας).

Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του νομοσχεδίου, «[ο] ν. 4963/2022 (Α' 149) εισήγαγε μια ενιαία διαδικασία πρόσληψης για το προσωπικό τόσο του αστυνομικού όσο και του πολιτικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας, την οποία αναλάμβανε εξ ολοκλήρου προς υλοποίηση το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ωστόσο, η ενιαία αντιμετώπιση των δύο κατηγοριών προσωπικού έθεσε εν αμφιβόλω την άμεση ολοκλήρωση των διαδικασιών στελέχωσης της Δικαστικής Αστυνομίας λόγω των πρακτικών δυσχερειών (π.χ. πολλαπλότητα επιτροπών που διενεργεί τις εξετάσεις) και του δυσκινήτου χαρακτήρα τους. Ως εκ τούτου η πραγματική λειτουργία της Δικαστικής Αστυνομίας παραμένει μέχρι και σήμερα γράμμα κενό.

Για τον λόγο αυτό αναμορφώνεται πλήρως η διαδικασία στελέχωσης της Δικαστικής Αστυνομίας ως εξής:

- Το προσωπικό του πολιτικού τομέα επιλέγεται και προσλαμβάνεται βάσει του ν. 4765/2021 (Α' 6). Εφόσον, κατά την κρίση του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, δεν είναι δυνατή η επιλογή του μέσω του πανελληνίου γραπτού διαγωνισμού, το εν λόγω προσωπικό επιλέγεται κατά τα άρθρα 28 έως 30 του ίδιου νόμου.

- Για το προσωπικό του αστυνομικού τομέα καθιερώνεται μια ιδιότυπη διαδικασία μέσω προκήρυξης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία δεν αφίσταται από τις βασικές αρχές και εγγυήσεις (διαφάνειας, αξιοκρατίας, αντικειμενικών κριτηρίων) των διαγωνισμών που διεξάγονται υπό το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού αλλά και παρεμφερών ρυθμίσεων που αφορούν προσωπικό που ασκεί καθήκοντα αστυνόμευσης (βλ. ειδικούς φρουρούς, δημοτική αστυνομία)» (βλ. Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης, σελ. 29).

Ειδικότερα, με το Μέρος Πρώτο (άρθρα 1-21), υπό τον τίτλο «Επιτάχυνση διαδικασιών στελέχωσης και λειτουργίας Δικαστικής Αστυνομίας», τίθενται ο σκοπός (άρθρο 1) και το αντικείμενο του νομοσχεδίου (άρθρο 2), προβλέπεται ότι ο Διευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας προΐσταται του συνόλου της Υπηρεσίας, ενώ ο εισαγγελικός λειτουργός που διευθύνει την οικεία εισαγγελία (ή το όργανο διεύθυνσης του δικαστηρίου ή της γενικής επιτροπείας σε περίπτωση που δεν υπάρχει εισαγγελία) ασκεί τη διεύθυνση των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών της (άρθρο 3), ορίζονται οι αρμοδιότητες των περιφερειακών υπηρεσιών της Δικαστικής Αστυνομίας (άρθρο 4), και διαχωρίζεται ο τρόπος επιλογής του προσωπικού του πολιτικού και του αστυνομικού τομέα (άρθρο 5). Επίσης, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την ηλικία διορισμού (άρθρο 6), τα σωματικά προσόντα (άρθρο 7), τη σύσταση των περιφερειακών υπηρεσιών και την κατανομή των οργανικών θέσεων

(άρθρο 8), τα τυπικά προσόντα του προσωπικού (άρθρο 9), τη διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού του αστυνομικού τομέα (άρθρα 10-16), τον διορισμό των επιλεγέντων (άρθρο 17), τη δυνατότητα μετατάξεων και μετακινήσεων του συνόλου του προσωπικού (άρθρο 18), και τίθενται οι εξουσιοδοτικές (άρθρο 19), οι μεταβατικές (άρθρο 20) και οι καταργούμενες διατάξεις (άρθρο 21).

Με το Μέρος Δεύτερο (άρθρο 22), υπό τον τίτλο «Λοιπές ρυθμίσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», καθορίζεται η διαδικασία εκκαθάρισης και είσπραξης της αποζημίωσης των δικαιούχων δικηγόρων από διαδικασίες νομικής βοήθειας μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (ΕΨΠ-Gov.gr).

Τέλος, με το Μέρος Τρίτο (άρθρο 23), υπό τον τίτλο «Έναρξη ισχύος», ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

II. Γενικές παρατηρήσεις

Όπως έχει επισημανθεί σε παλαιότερη έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής (βλ. Έκθεση επί του νομοσχεδίου «Σύσταση Δικαστικής Αστυνομίας και λοιπές επείγουσες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», ν. 4963/2022), σύμφωνα με τη θεωρία, η αστυνομία, εξ επόψεως λειτουργίας, διακρίνεται σε διοικητική (administrative) και σε δικαστική (judiciaire). Η διοικητική αστυνομία, πέραν της άσκησης αμιγώς διοικητικών καθηκόντων, έχει ως έργο την πρόληψη του εγκλήματος και τη διασφάλιση της δημόσιας τάξης, ενώ το έργο της δικαστικής αστυνομίας συνίσταται στην ανίχνευση και διακρίβωση των εγκλημάτων και της ταυτότητας των εγκληματιών, στη συγκέντρωση των αποδεικτικών στοιχείων και, γενικά, στην υποβοήθηση του ανακριτικού έργου (βλ., μεταξύ άλλων, Σ. Αλεξιάδη, Ανακριτική, Έκτη Έκδοση, 2006, σελ. 117-118, Ζ. Παπαϊωάννου, Αστυνομικό Δίκαιο, Δεύτερη Έκδοση, 2006, σελ. 4-7).

Από οργανική άποψη, μέχρι την ψήφιση του ν. 4963/2022, δεν υφίστατο στη χώρα μας διάκριση μεταξύ διοικητικής και δικαστικής αστυνομίας, και, επομένως, δεν είχε συσταθεί ιδιαίτερο σώμα δικαστικής αστυνομίας. Οι σχετικές αρμοδιότητες ασκούνται από τους γενικούς και ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους (άρθρο 31 Κ.Π.Δ.). Στους γενικούς ανακριτικούς υπαλλήλους συγκαταλέγονται τα αστυνομικά όργανα και τα όργανα του Λιμενικού Σώματος, εφόσον έχουν ορισμένο βαθμό, ενώ ως ειδικοί ανακριτικοί υπάλληλοι ορίζονται, με ειδικούς νόμους, ιδιαίτερες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων (π.χ., δασικοί υπάλληλοι και όργανα της δασικής υπηρεσίας, τελωνειακοί υπάλληλοι, υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος, Επιθεωρητές του Υπουργείου Οικονομικών, υπάλληλοι που υπηρετούν στην Τελωνειακή Διεύ-

θυση Ελέγχου Οικονομικού Εγκλήματος κ.ά.).

Κατά τούτο, είχαν διατυπωθεί κρίσεις προς δύο, κυρίως, κατευθύνσεις. Αφενός, είχε υποστηριχθεί ότι η δημιουργία υπηρεσίας δικαστικής αστυνομίας θα εισέφερε εξ επόψεως εξειδίκευσης και ταχύτητας, δοθέντος ότι στελεχώνεται από όργανα με ειδικές επιστημονικές γνώσεις, τα οποία επιτελούν απερίσπαστα το έργο τους, χωρίς την υποχρέωση παράλληλης άσκησης λοιπών αστυνομικών καθηκόντων. Αφετέρου, ως προς το ότι τα όργανα που ασκούν καθήκοντα δικαστικής αστυνομίας (π.χ. αστυνομικά όργανα, όργανα του Λιμενικού Σώματος, τελωνειακοί υπάλληλοι, Επιθεωρητές του Υπουργείου Οικονομικών κ.λπ.) υπάγονται, οργανικά, στην εκτελεστική και όχι στη δικαστική λειτουργία, με αποτέλεσμα να γεννώνται ζητήματα τόσο πρακτικής όσο και θεωρητικής φύσεως (βλ., μεταξύ άλλων, Σ. Αλεξιάδη, ό.π., σελ. 117-118, Ζ. Παπαϊωάννου, ό.π., σελ. 4-7. Βλ., επίσης, Ν.Κ. Ανδρουλάκη, Επιτάχυνση της προδικασίας στην ποινική δίκη-με κάθε κόστος;, Ποινικά Χρονικά ΞΑ΄/2011, σελ. 161-167, ο οποίος προτείνει την αναβάθμιση της εισαγγελικής προδικαστικής διερεύνησης «με χρησιμοποίηση (...) ι-δίως ενός εξειδικευμένου κλάδου της αστυνομίας ως δικαστικής αστυνομίας και άλλων εξειδικευμένων οργάνων»).

Σε διεθνές επίπεδο, ήδη από το 1939, η Διεθνής Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, στο πλαίσιο συζήτησης αναφορικά με τους «κανόνες για την πρόληψη των βιαιοτήτων ή άλλων εξαναγκασμών που ασκούνται κατά του προσώπου των μαρτύρων και των κατηγορουμένων», εισηγήθηκε στην Κοινωνία των Εθνών την ανάθεση σε ιδιαίτερο σώμα της αστυνομίας των καθηκόντων έρευνας και σύλληψης των φερόμενων ως δραστών εγκλημάτων. Σώμα υπαγόμενο στη δικαστική αρχή και ελεγχόμενο από αυτή. Το ζήτημα επανήλθε κατά τις συζητήσεις του VI Διεθνούς Συνεδρίου Ποινικού Δικαίου, με θέμα «Προστασία της ατομικής ελευθερίας κατά τη διάρκεια της ανάκρισης» (Ρώμη 1953). Περαιτέρω, τον Φεβρουάριο 1990 πραγματοποιήθηκε, στη Μαδρίτη, Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, με τη συμμετοχή εκπροσώπων των κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και με θέμα τη Δικαστική Αστυνομία (βλ. αναφορές ως προς τα ισχύοντα σε Γαλλία, Ελβετία, Βέλγιο, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία σε Σ. Αλεξιάδη, ό.π., σελ. 119, Ζ. Παπαϊωάννου, ό.π., σελ. 6, Γ. Βελλή, Η δικαστική αστυνομία ως παράγων της ποινικής δικαιοσύνης, Δίκη 2005, σελ. 774-776).

Στη χώρα μας, η άσκηση καθηκόντων δικαστικής αστυνομίας από ιδιαίτερη υπηρεσία προβλεπόταν στο β.δ. της 31ης Δεκεμβρίου 1836, εγκαταλείφθηκε, όμως, γρήγορα. Το ζήτημα της σύστασης δικαστικής αστυνομίας έθεσε η Ένωση Εισαγγελέων με το από 12.6.1987 υπόμνημά της προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης (βλ. Εισαγγελικός Λόγος, Έτος 2ο, Αριθ. Φύλλου 22, Οκτώ-

βριος 1987). Τρία χρόνια αργότερα, η Εταιρεία Δικαστικών Μελετών δημοσίευσε Εισήγηση και Πόρισμα με θέμα «Δικαστική Αστυνομία», όπου διαπιστώνονται «αδυναμίες του ανακριτικού έργου» και «δυσλειτουργία της ποινικής δικαιοσύνης εξαιτίας της ελλείψεως δικαστικής αστυνομίας οργανικά συναρθρωμένης με τη δικαστική λειτουργία της Πολιτείας» (βλ. Εταιρεία Δικαστικών μελετών, Εισήγηση και Πόρισμα αριθ. 9, σε Ελλάδα 6/1990, σελ. 1387-1389).

Σε συνέχεια των ανωτέρω ορίσθηκε, με το άρθρο 36 του ν. 2145/1993, η δυνατότητα ίδρυσης, με προεδρικό διάταγμα, υπηρεσίας Δικαστικής Αστυνομίας «υπό την άμεση διεύθυνση του οικείου εισαγγελέα πρωτοδικών», με σκοπό την «υποβοήθηση του εισαγγελέα πρωτοδικών στα καθήκοντά του με τη διενέργεια: α. Προανακριτικών πράξεων, β. Προανακριτικών εξετάσεων, γ. Συλλογής αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να βεβαιωθεί η τέλεση εγκλήματος και να ανακαλυφθεί ο δράστης, [και] δ. Εκτελέσεως ποινικών δικαστικών αποφάσεων, ενταλμάτων συλλήψεως, προσωρινής κρατήσεως και βίαιης προσαγωγής, καθώς και κάθε άλλης διαδικαστικής πράξεως της ποινικής διαδικασίας κατά την κρίση του αρμόδιου εισαγγελέα». Πλην όμως, το προεδρικό διάταγμα δεν εκδόθηκε.

Τον Δεκέμβριο 2002, η Ολομέλεια της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου αναφέρθηκε στην ανάγκη σύστασης Δικαστικής Αστυνομίας. Το ζήτημα συζητήθηκε, επίσης, σε ειδική εκδήλωση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, της Εταιρείας Δικαστικών Μελετών και του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στις 27 Ιανουαρίου 2010, με θέμα «Δικαστική Αστυνομία» (βλ. σχετικές εισηγήσεις δημοσιευμένες στον ιστότοπο dsa.gr). Κατά καιρούς, είχαν συσταθεί νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και ομάδες εργασίας με αντικείμενο την ίδρυση δικαστικής αστυνομίας, χωρίς, όμως, αποτέλεσμα (βλ., ως προς την ιστορική αναδρομή, Σ. Αλεξιάδη, ό.π., σελ. 118-122. Βλ., επίσης, Μελέτη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, Η Ελληνική Δικαιοσύνη το 2040, Οκτώβριος 2021, σελ. 13-15, δημοσιευμένη στον ιστότοπο greece2021.gr).

Ήδη, με τον ν. 4963/2022 προβλέπεται η σύσταση δικαστικής αστυνομίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία περιλαμβάνει πολιτικό και αστυνομικό τομέα. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 4963/2022, η σύσταση της Δικαστικής Αστυνομίας έχει ως σκοπό την «υποβοήθηση του έργου των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών και [τ]η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των δικαστικών υπηρεσιών με την ανάθεση σε εξειδικευμένο προσωπικό του Υπουργείου Δικαιοσύνης αστυνομικών καθηκόντων, καθώς και καθηκόντων που απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις, τα οποία, κατά το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο, ασκούνται από το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνο-

μίας (ΕΛ.ΑΣ.) και ιδιώτες, αντιστοίχως, με αποτέλεσμα την εμφάνιση πρακτικών δυσχερειών ή δυσλειτουργιών και την καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης».

Με το παρόν νομοσχέδιο εισάγεται, μεταξύ άλλων, νέα διαδικασία πρόσληψης και στελέχωσης της Δικαστικής Αστυνομίας, δοθέντος ότι, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση, «η πραγματική λειτουργία της Δικαστικής Αστυνομίας παραμένει μέχρι και σήμερα γράμμα κενό» (βλ. Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης, σελ. 29).

III. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί των άρθρων 3 και 19

Με τα άρθρα 3 και 19 του νομοσχεδίου απονέμονται αρμοδιότητες σε εισαγγελικούς και δικαστικούς λειτουργούς (άσκηση διεύθυνσης επί των περιφερειακών υπηρεσιών της Δικαστικής Αστυνομίας, ορισμός υπευθύνου εκπαιδευσης για την εισαγωγική εκπαίδευση του πολιτικού προσωπικού της Δικαστικής Αστυνομίας). Θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμη παραπομπή στις εν λόγω ρυθμίσεις στον ν. 4938/2022 (Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών).

2. Επί του άρθρου 3

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι ο Διευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας προΐσταται τόσο της Διεύθυνσης Δικαστικής Αστυνομίας, η οποία εδρεύει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όσο και των περιφερειακών υπηρεσιών Δικαστικής Αστυνομίας που οργανώνονται σε επίπεδο τμήματος και εδρεύουν σε δικαστήριο, εισαγγελία ή γενική επιτροπεία. Ορίζεται, επίσης, ότι ο εισαγγελικός λειτουργός που διευθύνει την οικεία εισαγγελία (ή το όργανο διεύθυνσης του δικαστηρίου ή της γενικής επιτροπείας σε περίπτωση που δεν υπάρχει εισαγγελία) «ασκεί τη διεύθυνση» (αντί της ισχύουσας διατύπωσης «προΐσταται») των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών της Δικαστικής Αστυνομίας.

Αντίστοιχη τροποποίηση, δηλαδή αντικατάσταση της λέξης «προΐσταται» από τη φράση «ασκεί τη διεύθυνση», χρειάζεται και στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν. 4963/2022, η οποία ορίζει ότι «[ο]ι προϊστάμενοι των περιφερειακών υπηρεσιών της Δικαστικής Αστυνομίας πολιτικού και αστυνομικού τομέα, ακολουθώντας τις οδηγίες του δικαστικού ή εισαγγελικού λειτουργού, που προΐσταται των υπηρεσιών αυτών κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4: α) διευθύνουν τις αντίστοιχες υπηρεσίες, β) συντονίζουν τις εργασίες τους και γ) δίνουν τις αναγκαίες οδηγίες στο προσωπικό τους».

3. Επί του άρθρου 5

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθενται παράγραφοι 2 και 3 στο άρθρο 5 του ν. 4963/2022.

α. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 διαχωρίζεται ο τρόπος επιλογής του προσωπικού του πολιτικού και του αστυνομικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας. Το προσωπικό του πολιτικού τομέα «επιλέγεται μέσω του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 25 του ν. 4765/2021 και εφόσον, κατά την κρίση του ΑΣΕΠ, δεν είναι δυνατή η επιλογή του μέσω του πανελλήνιου γραπτού διαγωνισμού, κατά τα άρθρα 28 έως 30 του ίδιου νόμου [επιλογή με σειρά προτεραιότητας βάσει προκαθορισμένων αντικειμενικών κριτηρίων]». Αντίθετα, το προσωπικό του αστυνομικού τομέα «επιλέγεται σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 27 του παρόντος».

Ως προς το προσωπικό του πολιτικού τομέα και, ειδικότερα, ως προς τη ρύθμιση για την κατ' εξαίρεση εφαρμογή των άρθρων 28 έως 30 του ν. 4765/2021 «εφόσον, κατά την κρίση του ΑΣΕΠ, δεν είναι δυνατή η επιλογή του μέσω του πανελλήνιου γραπτού διαγωνισμού», θα μπορούσε, ενδεχομένως, να οριστεί η διαδικασία και το χρονικό πλαίσιο εντός των οποίων εκφέρεται η σχετική κρίση του Α.Σ.Ε.Π., καθώς και τα κριτήρια βάσει των οποίων στοιχειοθετείται η αδυναμία επιλογής μέσω πανελλήνιου γραπτού διαγωνισμού.

Ως προς το προσωπικό του αστυνομικού τομέα, το οποίο «επιλέγεται σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 27 του παρόντος», δηλαδή σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 27 του ν. 4963/2022, παρατηρούνται τα εξής: όπως είναι διατυπωμένη η διάταξη, κατ' αντίστιξη προς τα ανωτέρω οριζόμενα για το προσωπικό του πολιτικού τομέα, δημιουργείται η εντύπωση ότι τα άρθρα 6 έως 27 του ν. 4963/2022 αφορούν μόνο το προσωπικό του αστυνομικού τομέα. Όμως, τα περισσότερα εξ αυτών είτε αφορούν και τις δύο κατηγορίες προσωπικού (βλ. άρθρο 6 «Ιθαγένεια», άρθρο 7 «Ηλικία διορισμού», άρθρο 8 «Εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων», άρθρο 9 «Υγεία», άρθρο 11 «Ποινική καταδίκη και υποδικία», άρθρο 12 «Δικαστική συμπάρσταση», άρθρο 13 «Απόλυση από άλλη θέση για πειθαρχικούς λόγους», άρθρο 14 «Χρόνος συνδρομής προϋποθέσεων διορισμού», άρθρο 15 «Πλήρωση θέσεων», άρθρο 16 «Σύσταση οργανικών θέσεων», άρθρο 16Α «Σύσταση περιφερειακών υπηρεσιών Δικαστικής Αστυνομίας και κατανομή οργανικών θέσεων», άρθρο 19 «Τυπικά προσόντα»), είτε αφορούν το προσωπικό του πολιτικού τομέα (άρθρο 17 «Βαθμοί υπαλλήλων πολιτικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας»).

Υπό το φως των ανωτέρω, η φράση «επιλέγεται σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 27 του παρόντος» πρέπει να αντικατασταθεί από τη φράση «επιλέγεται σύμφωνα με τα άρθρα 20 έως 27 του παρόντος», τα οποία, άλλωστε, είναι

αυτά που ρυθμίζουν τη διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού του αστυνομικού τομέα.

β. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, σε περίπτωση διάπραξης αντίστασης, απείθειας, εξύβρισης, άσκησης ή απειλής βίας εναντίον του προσωπικού της δικαστικής αστυνομίας, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, συντάσσεται από το προσωπικό της δικαστικής αστυνομίας σχετική έκθεση προς την υπηρεσία του, η οποία διαβιβάζεται αμέσως στον αρμόδιο εισαγγελέα. Εν προκειμένω επισημαίνεται ότι η υποχρέωση σύνταξης έκθεσης αφορά και κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα (εξύβριση, απειλή). Για τη δίωξη αυτών των εγκλημάτων δεν αρκεί η ανακοίνωση τους στον αρμόδιο εισαγγελέα, αλλά είναι αναγκαία και η υποβολή έγκλησης από τον παθόντα - μέλος του προσωπικού της δικαστικής αστυνομίας.

4. Επί του άρθρου 6

Με το άρθρο 6 αυξάνεται το ανώτατο όριο ηλικίας ως προς τη δυνατότητα διορισμού του προσωπικού του αστυνομικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας, από το τριακοστό (30ό) στο τριακοστό δεύτερο (32ο) έτος, και ορίζεται ως ημέρα γέννησης, για το κατώτατο όριο η 1η Ιανουαρίου, ενώ για το ανώτατο όριο η 31η Δεκεμβρίου.

Η θέσπιση ορίων ηλικίας ως προς την πρόσβαση σε ορισμένα επαγγέλματα έχει απασχολήσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό το φως της αρχής της ίσης μεταχείρισης, κατά την ερμηνεία της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2000 «για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία» (L 303, 2.12.2000, σ. 16-22). Η Οδηγία δέχεται ως θεμιτό τον καθορισμό ανώτατου ορίου ηλικίας για την πρόσληψη «όταν λόγω της φύσης των συγκεκριμένων επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή του πλαισίου εντός του οποίου διεξάγονται αυτές, ένα τέτοιο χαρακτηριστικό αποτελεί ουσιαστική και καθοριστική επαγγελματική προϋπόθεση, εφόσον ο στόχος είναι θεμιτός και η προϋπόθεση είναι ανάλογη», λαμβανομένης υπόψη της απαιτούμενης κατάρτισης για τη συγκεκριμένη θέση εργασίας ή της ανάγκης εύλογης περιόδου απασχόλησης πριν από τη συνταξιοδότηση (άρθρα 4 και 6 Οδηγίας).

Έτσι, το Δικαστήριο στην υπόθεση C-229/2008, Colin Wolf κατά Stadt Frankfurt am Main (απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2010), θεωρώντας ως θεμιτό σκοπό τη «μέριμνα διασφάλισης της επιχειρησιακής ετοιμότητας και της εύρυθμης λειτουργίας του πυροσβεστικού σώματος», αφού εξέφερε κρίση ως προς το «αν οι φυσικές ικανότητες είναι χαρακτηριστικό συνδεόμενο με την ηλικία και αν συνιστούν ουσιαστική και καθοριστική επαγγελματική προϋπόθεση για την επίμαχη επαγγελματική δραστηριότητα ή για την

άσκησή της», κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ρύθμιση «η οποία ορίζει στο 30ό έτος το ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη σε θέσεις της μέσης βαθμίδας των τεχνικών υπηρεσιών του πυροσβεστικού σώματος, μπορεί προφανώς να θεωρηθεί ότι, αφενός, είναι κατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού της διασφάλισης της επιχειρησιακής ετοιμότητας και της εύρυθμης λειτουργίας του πυροσβεστικού σώματος και, αφετέρου, δεν βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού» (σκέψεις 39-44).

Αντίθετα, στην υπόθεση C-416/13, Mario Vital Pérez κατά Ayuntamiento de Oviedo (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2014), το Δικαστήριο έκρινε ότι «στον βαθμό που επιτρέπει παρέκκλιση από την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας πρέπει να ερμηνεύεται στενά», και ότι «λαμβάνομένων υπόψη των καθηκόντων που ανατίθενται στους αστυνομικούς της τοπικής αστυνομίας, (...) οι ικανότητες που πρέπει να διαθέτουν οι αστυνομικοί αυτοί για να είναι σε θέση να εκτελούν ορισμένα από τα καθήκοντα αυτά δεν είναι πάντοτε συγκρίσιμες με τις "ιδιαίτερα υψηλών προδιαγραφών" σωματικές ικανότητες που απαιτούνται συστηματικά από τους πυροσβέστες ιδίως για την κατάσβεση των πυρκαγιών», για να καταλήξει ότι η επίμαχη ρύθμιση, η οποία καθορίζει το 30ό έτος ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη των αστυνομικών της τοπικής αστυνομίας, έρχεται σε αντίθεση με την Οδηγία (σκέψεις 47-54).

Περαιτέρω, στην υπόθεση C-258/15, Gorka Salaberria Sorondo κατά Academia Vasca de Policía y Emergencias (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2016), αφού διαπίστωσε ότι «τα καθήκοντα που ασκούν οι αστυνομικές δυνάμεις των αυτόνομων κοινοτήτων [προστασία των ατόμων και των αγαθών, εξασφάλιση της απρόσκοπτης ασκήσεως των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, μέριμνα για την ασφάλεια των πολιτών] διαφέρουν εκείνων της τοπικής αστυνομίας [επιτήρηση κτηριακών εγκαταστάσεων, ρύθμιση της οδικής κυκλοφορίας, τροχαία σήμανση, άσκηση καθηκόντων διοικητικής αστυνομίας]» έκρινε την επίμαχη ρύθμιση που εισήγαγε ως ανώτατο όριο ηλικίας το 35ο έτος πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού εξασφάλισης της επιχειρησιακής ετοιμότητας και της εύρυθμης λειτουργίας της οικείας αστυνομικής υπηρεσίας, ως μη υπερβαίνουσα το αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού μέτρο (βλ. σχετική ανάπτυξη σε Συνήγορο του Πολίτη, Ειδική Έκθεση 1ης Μεταχείρισης 2021, σελ. 60-61).

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το θεμιτό ή μη της θέσπισης του τριακοστού δεύτερου (32ου) έτους ως ανώτατου ορίου ηλικίας για τη δυνατότητα διορισμού του προσωπικού του αστυνομικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας θα κριθεί σε συνάρτηση προς τη φύση των καθηκόντων της υπηρεσίας,

τις ιδιαίτερες φυσικές και σωματικές ικανότητες που απαιτούνται για την εκτέλεσή τους σε βάθος χρόνου, καθώς και την ανάγκη ορθολογικής οργάνωσης του σώματος.

5. Επί του άρθρου 7

Κατά το άρθρο 7, τροποποιείται το άρθρο 10 του ν. 4963/2022 ως εξής: «Το προσωπικό του αστυνομικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας πρέπει να έχει ανάστημα, το οποίο είναι τουλάχιστον ένα μέτρο και εβδομήντα εκατοστά (1,70 μ.) για τους άνδρες και τουλάχιστον ένα μέτρο και εξήντα εκατοστά (1,60 μ.) για τις γυναίκες, χωρίς υποδήματα. Το προσωπικό αυτό δεν επιτρέπεται να φέρει στο σώμα δερματοστιξία, η οποία είναι εξωτερικά εμφανής με την ενδυμασία (θερινή και χειμερινή στολή) και επιπλέον, λόγω του είδους των περιεχομένων σε αυτή απεικονίσεων, είτε αναιρεί την επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα ουδετερότητα των υπαλλήλων του Δημοσίου είτε δεν συνάδει προς την ιδιότητα και τα καθήκοντα αυτών».

α. Ως προς το ελάχιστο ανάστημα, όπως έχει επισημανθεί σε παλαιότερη έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής (βλ. Έκθεση επί του νομοσχεδίου «Σύσταση Δικαστικής Αστυνομίας και λοιπές επείγουσες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», ν. 4963/2022), σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του π.δ. 90/2003, ορίζονταν ενιαία κριτήρια εισαγωγής των υποψηφίων στις Σχολές Αξιωματικών και Αστυφυλάκων της Αστυνομικής Ακαδημίας, ανεξαρτήτως φύλου. Ο ενιαίος προσδιορισμός του ελάχιστου αναστήματος και για άνδρες και για γυναίκες (τουλάχιστον 1,70μ.), καθώς και οι ενιαίες επιδόσεις στις αθλητικές δοκιμασίες που προβλέπονταν από το π.δ. 90/2003, θεωρούνταν «αφετηρία για το σχηματισμό μιας εξωτερικής εικόνας της Αστυνομίας αναγκαία επιβλητικής αλλά και ικανό μέσο για την εκτέλεση των ιδιαίτερων και επικίνδυνων κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας αλλά και κατά κοινή παραδοχή καθηκόντων τους» (Ζ. Παπαϊωάννου, Αστυνομικό Δί-καιο, Δεύτερη Έκδοση, 2006, σελ. 104-107).

Το 2016, το Γ΄ Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 1420/2016 7μ) διατύπωσε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προδικαστικό ερώτημα προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το αν η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του π.δ. 90/2003 είναι σύμφωνη με τις διατάξεις των Οδηγιών 76/207/ΕΟΚ, 2002/73/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ, οι οποίες «απαγορεύουν κάθε έμμεση διάκριση λόγω φύλου όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας στον δημόσιο τομέα (...)».

Το Δ.Ε.Ε. έκρινε, με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2017 (C-409/16), ότι

«Οι διατάξεις της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει προϋπόθεση ελάχιστου αναστήματος 1,70 μ., ανεξαρτήτως φύλου, για τη συμμετοχή υποψηφίων στον διαγωνισμό για την κατάταξη σπουδαστών στην αστυνομική σχολή του κράτους μέλους αυτού, εφόσον η ρύθμιση αυτή, αφενός, περιάγει σε μειονεκτική θέση πολύ μεγαλύτερο αριθμό γυναικών σε σύγκριση με τους άνδρες και, αφετέρου, δεν παρίσταται πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του θεμιτού σκοπού τον οποίο επιδιώκει, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει».

Ήδη, με τις αποφάσεις 902-907/2021 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι από την απαίτηση κοινού ελαχίστου αναστήματος 1,70 μ. προκαλείται έμμεση διάκριση λόγω φύλου εις βάρος των γυναικών υποψηφίων. Ειδικότερα, η θέσπιση του ως άνω κοινού ελαχίστου ορίου κρίθηκε ως μη πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού δημοσίου συμφέροντος, στον οποίο η εν λόγω ρύθμιση αποβλέπει, δηλαδή την εξασφάλιση της επιχειρησιακής ετοιμότητας και εύρυθμης λειτουργίας της Ελληνικής Αστυνομίας (πρβλ. και ΣτΕ Ολομ. 1363/2021, με την οποία κρίθηκε ότι διάκριση εις βάρος των γυναικών προκαλείται ακόμη και με τη διάταξη του άρθρου 2 περ. δ' της 1211.2/18/07/25-9-2007 υπουργικής απόφασης, η οποία ορίζει ως αναγκαίο προσόν για την κατάταξη Δόκιμων Λιμενοφυλάκων ελάχιστο ανάστημα για τους μεν άνδρες υποψηφίους 1,70 μ., για τις δε γυναίκες υποψήφιας 1.65 μ., υπό την έννοια του αποκλεισμού γυναικών σε πολύ μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τους άνδρες).

β. Ως προς το ζήτημα της δερματοστιξίας, επισημαίνεται ότι η διατύπωση της ρύθμισης κινείται στο πλαίσιο των υπ' αρ. 780, 1722, 1723/2014 αποφάσεων του Γ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο έκρινε ότι ρύθμιση υπουργικής απόφασης, η οποία θέσπιζε τη δερματοστιξία ως λόγο αποκλεισμού των υποψηφίων από τον διαγωνισμό για την πρόσληψη ειδικών φρουρών, «ερμηνευόμενη εν όψει των διατάξεων των άρθρων 2 παράγραφος 1, 5 παράγραφος 1, 25 παράγραφος 1 εδάφιο τελευταίο, 29 παράγραφος 3 εδάφιο πρώτο, 103 παράγραφος 1 του Συντάγματος, (...) έχει την έννοια ότι επιτρέπεται να ορισθεί ότι η δερματοστιξία καθεαυτή συνιστά λόγο αποκλεισμού του υποψηφίου από τον διαγωνισμό για την πρόσληψη ειδικών φρουρών, εφόσον όμως αυτή είναι και με την ενδυσμασία εξωτερικά εμ-

φανής και επί πλέον οι σχετικές απεικονίσεις ως εκ του περιεχομένου τους είτε αναιρούν την επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα ουδετερότητα των υπαλλήλων του Δημοσίου είτε προκαλούν κατά τρόπο ο οποίος δεν συνάδει προς την ιδιότητα και τα καθήκοντά τους».

Σε κάθε περίπτωση, ρυθμίσεις που εισάγουν λόγο αποκλεισμού υποψηφίων, υπόκεινται στον έλεγχο της τήρησης της αρχής της αναλογικότητας, δηλαδή της αιτιολόγησης του σκοπού για τον οποίο τίθεται ο λόγος αποκλεισμού ως προς συγκεκριμένη υπηρεσία, και της επαλήθευσης της προσφορότητας και της αναγκαιότητας του μέσου προς επίτευξη του σκοπού.

6. Επί του άρθρου 11

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, με το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο διαχωρίζεται ο τρόπος επιλογής του προσωπικού του πολιτικού και του αστυνομικού τομέα για λόγους επιτάχυνσης των διαδικασιών. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του νομοσχεδίου, «[γ]ια το προσωπικό του αστυνομικού τομέα καθιερώνεται μια ιδιότυπη διαδικασία μέσω προκήρυξης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, η οποία δεν αφίσταται από τις βασικές αρχές και εγγυήσεις (διαφάνειας, αξιοκρατίας, αντικειμενικών κριτηρίων) των διαγωνισμών που διεξάγονται υπό το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού αλλά και παρεμφερών ρυθμίσεων που αφορούν προσωπικό που ασκεί καθήκοντα αστυνόμευσης (βλ. ειδικούς φρουρούς, δημοτική αστυνομία)» (βλ. Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης, σελ. 29).

Πράγματι, με τα άρθρα 10 έως 17 του νομοσχεδίου θεσπίζεται νέα διαδικασία πρόσληψης του προσωπικού του αστυνομικού τομέα, κατά την οποία προκηρύσσεται η πλήρωση των θέσεων από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, κατόπιν έγκρισης του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) (άρθρο 11). Στη συνέχεια, συγκροτείται Κεντρική Επιτροπή Διαγωνισμού (Επιτροπή) αποτελούμενη από δύο δικαστικούς λειτουργούς, δύο συμβούλους του ΑΣΕΠ και έναν ταξίαρχο της Ελληνικής Αστυνομίας (άρθρο 13). Η Επιτροπή καλεί, με τη συνδρομή του ΑΣΕΠ, τους υποψηφίους προς υποβολή δικαιολογητικών, καταρτίζει τους προσωρινούς πίνακες κατάταξης (άρθρο 14), κατά των οποίων οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ασκήσουν ένσταση ενώπιον του ΑΣΕΠ (άρθρο 15), καταρτίζει τους οριστικούς πίνακες κατάταξης (άρθρο 15) κ.λπ. Πρόκειται, επομένως, για διαδικασία η οποία διενεργείται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, διά της Κεντρικής Επιτροπής Διαγωνισμού, και με τη συνδρομή του ΑΣΕΠ.

Ειδικότερα, στο άρθρο 11 του νομοσχεδίου ορίζεται ότι «[η] προκήρυξη πλήρωσης θέσεων εκδίδεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, κατόπιν έγκρισης από το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ)» (...). Η προ-

κήρυξη εγκρίνεται από το ΑΣΕΠ εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών (...). Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της εν λόγω προθεσμίας, τεκμαίρεται η έγκριση του ΑΣΕΠ».

Όπως έχει κριθεί με την υπ' αρ. 527/2015 απόφαση του της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας «με την παρ. 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος κατοχυρώνονται οι αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας κατά το διορισμό των δημόσιων υπαλλήλων, οι οποίες συνάγονται, καταρχήν, και από τις γενικότερες διατάξεις της παρ. 1 του ίδιου άρθρου και αποτελούν ειδικότερη έκφραση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην οικονομική ζωή της χώρας (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Συντάγματος). Ειδικότερα, η πρόσληψη υπαλλήλων α) γίνεται με δύο τρόπους, είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και β) υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής. Ο έλεγχος μπορεί είτε να είναι πλήρης, είτε να αφορά τη νομιμότητα της διαδικασίας του διαγωνισμού ή της επιλογής και να περιλαμβάνει τον έλεγχο νομιμότητας της πράξης με την οποία τελειούται η οικεία, κατά περίπτωση, διαδικασία μέσω δε αυτού, ενόψει της φύσεως της διαδικασίας ως σύνθετης διοικητικής ενέργειας, λέγεται η νομιμότητα και των προηγούμενων σταδίων αυτής (βλ. σχετ. Π.Ε. 230/2008 Ολομ.)» (βλ., επίσης, ΔΕφΑθ 263/2020).

Υπό το φως των ανωτέρω, θα μπορούσε, ενδεχομένως, να δημιουργηθεί προβληματισμός ως προς το αν η ως άνω τεκμαιρόμενη έγκριση του ΑΣΕΠ μπορεί να υποκαθιστά τον επιβαλλόμενο πραγματικό έλεγχο που πρέπει να ασκείται από την ανεξάρτητη αρχή.

7. Επί του άρθρου 19

Με το άρθρο 19 επέρχονται τροποποιήσεις στις εξουσιοδοτικές διατάξεις του ν. 4963/2022 (άρθρο 59). Ειδικότερα:

α. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 59 του ν. 4963/2022 προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών «ορίζεται ένας ανώτατος ή ανώτερος δικαστικός λειτουργός που υπηρετεί σε δικαστήριο της Αθήνας ως υπεύθυνος εκπαίδευσης για την εισαγωγική εκπαίδευση του πολιτικού προσωπικού της Δικαστικής Αστυνομίας».

Υπό το φως της αρχής της ανεξαρτησίας της Δικαστικής Εξουσίας (άρθρα 26 παρ. 3 και 87 επ. του Συντάγματος), αυτονόητο είναι ότι ο ορισμός ανώτατου ή ανώτερου δικαστικού λειτουργού, ως υπευθύνου εκπαίδευσης, πραγματοποιείται με πράξη του διευθύνοντος το οικείο δικαστήριο (ή την οικεία εισαγγελία) οργάνου ή με σχετική πρότασή του.

β. Περαιτέρω, καταργείται η παράγραφος 8 του άρθρου 59 του ν. 4963/2022, που ορίζει ότι «[μ]ε προεδρικό διάταγμα, κατόπιν πρότασης των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Εσωτερικών, καταρτίζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας της Δικαστικής Αστυνομίας του άρθρου 42», χωρίς αντίστοιχη ρύθμιση περί ορισμού άλλου οργάνου το οποίο θα προβεί στην κατάρτιση και έκδοσή του (βλ. άρθρο 42 του ν. 4963/2022, το οποίο παραμένει σε ισχύ: «Η Δικαστική Αστυνομία λειτουργεί με βάση τον Κανονισμό Λειτουργίας της. Ο Κανονισμός ρυθμίζει τα ειδικότερα θέματα λειτουργίας της Δικαστικής Αστυνομίας»).

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2023

Οι Εισηγητές
Αθανασία Διονυσοπούλου
Επιστημονική Συνεργάτις
Επίκουρη Καθηγήτρια της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών
Νέστωρ Πολίτης
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αντώνης Παντελής
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής
Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών